

3. Zdaniem Komisji niderlandzkie zwolnienie z podatku jest jednocześnie zbyt szerokie i zbyt rygorystyczne.
4. Po pierwsze Komisja krytykuje, że zwolnienie nie jest ograniczone do wynajmu na rzecz członków stowarzyszeń działających w celach innych niż zarobkowe, którzy uprawiają sport, lecz że obejmuje ono również wynajem na rzecz członków stowarzyszeń, którzy korzystają z łodzi znajdujących się w wynajętych miejscach przeznaczonych do cumowania i składowania w celach czysto rekreacyjnych, czy nawet mieszkalnych, nie opuszczając przy tym miejsca, w którym łódź była zacumowana. W tym kontekście zwolnienie jest zdaniem Komisji niezgodne z art. 2 ust. 1, art. 24 ust. 1 i art. 133 dyrektywy VAT.
5. Po drugie Komisja krytykuje, że aby móc skorzystać ze zwolnienia odnośnie stowarzyszenie nie może zatrudniać żadnych pracowników. W ten sposób Niemcy ustanawiają warunek, który wykracza poza to co dopuszcza art. 133 [w związku z art. 132 ust. 1 lit. m)] dyrektywy VAT.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil de Granada (Hiszpania) w dniu 1 kwietnia 2015 r. – Francisco Gutiérrez Naranjo/BBK Bank Cajasur, S.A.
U.**

(Sprawa C-154/15)

(2015/C 228/03)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil de Granada.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Francisco Gutiérrez Naranjo.

Strona pozwana: BBK Bank Cajasur, S.A.U..

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w omawianych przypadkach wykładnia, na podstawie której stwierdzenie nieważności wspomnianego warunku wywołuje skutki jedynie od chwili jego stwierdzenia, jest zgodna z wykładnią pojęcia „braku związania”, jakiego dokonuje art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG ⁽¹⁾? Czy w związku z tym, pomimo że warunek został uznany za nieważny, należy przyjąć, iż skutki wywołane przez niego w trakcie jego obowiązywania nie zostają unieważnione lub uznane za bezskuteczne?
- 2) Czy nakazanie zaprzestania stosowania określonego warunku (zgodnie z ust. 1 art. 6 i 7) w postępowaniu dotyczącym indywidualnego powództwa wniesionego przez konsumenta w sytuacji, gdy orzeczona zostanie nieważność tego warunku, jest zgodne z ograniczeniem skutków owej nieważności? Czy jest możliwe miarkowanie (przez sądy) zwrotu kwot pieniędzy zapłaconych przez konsumenta – do którego to zwrotu są zobowiązani sprzedawcy lub dostawcy – na podstawie warunku, który następnie został uznany za nieważny od początku jego istnienia, ze względu na brak poinformowania lub brak przejrzystości?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).